

enkelte menneskes tilværelse som i kulturliv, kirke og skole.«

Statsministeren fremhævede tre afgørende elementer i den økonomiske politik, som havde muliggjort den positive vending i udviklingen i produktionen og beskæftigelsen:

Det havde for det første været en helt afgørende forudsætning, at det var lykkedes at *forbedre danske arbejdspladseres konkurrenceevne* på de internationale markeder og over for importen. I denne forbindelse nævnte statsministeren det massive rentefald.

For det andet havde det været af afgørende betydning, at det var lykkedes at *standse realvæksten i de offentlige udgifter*.

Endelig havde det været et nødvendigt led i den økonomiske politik, at der var ført en *stram finanspolitik*.

Det var nødvendigt, at disse grundlæggende elementer i genopretningspolitikken videreførtes i de kommende år.

»Regeringen tillægger det derfor afgørende betydning, at vi i foråret har kunnet indgå en aftale med det radikale venstre om indkomspolitikken og om den offentlige udgiftspolitik i 1985, og at vi har opnået en aftale med de kommunale organisationer om retningslinjerne for de kommunale budgetter for 1985.«

Den indkomstpolitiske del af aftalen med det radikale venstre var udtryk for enighed om, at der også i de kommende år skulle føres en *stram indkomstpolitik* med henblik på en fortsat forbedring af konkurrenceevnen.

I denne forbindelse udtalte statsministeren:

»Det må nu påhvile arbejdsmarkedets organisationer at forhandle og afslutte overenskomster, som tager det nødvendige hensyn til produktion og beskæftigelse og dermed viser en stærk solidaritet over for de arbejdsløse. Regeringen forventer, at parterne på arbejdsmarkedet gennemfører overenskomster, hvor stigningen i lønomkostningerne ligger et par procent under den udvikling i lønomkostningerne, som forventes hos vore vigtigste konkurrenter.«